

gjeringsudkastet, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale den.

Stampe: Det forekommer mig, at efter den Afstemning, som i denne Sag her fandt Sted igaar, og som gif ud paa, at Brugere ikke skulle have Jagtret, er der saameget meget mindre Grund til nu at lade den nævnte § 8 blive staaende.

Ryholt: Jeg troer vistnok, at der er forsaavidt mindre Grund dertil efter den Afstemning, der fandt Sted, som der ikke indrømmes Jæsterne at faae Jagtretten afløst; men der staaer dog endnu det andet Tilfælde tilbage, forsaavidt en Eiendom nemlig overdrages til andre Brugere, og navnlig sigter jeg her væsentligt til Forpagtningscontracter, hvor dette Spørgsmaal slet ikke saa sjældent forekommer.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke nægte, at jeg maa ogsaa vedblivende holde for, at det synes dog at have ikke lidet for sig, at der i Loven optages en Bestemmelse om, hvad der skal have Præsumptionen for sig i saadanne Tilfælde, naar den almindelige Brugsret overdrages. Der stæer jo derved intet Indgreb i de Privates Raadighed, thi det staaer til vedkommende Eier, naar han ikke vil afhænde Jagtretten tilligemed Brugsretten, da udtrykkeligt at forbeholde sig den i det Document, hvorved han overdrager Brugsretten, og det synes at være en Fordring, som med Billighed kan stilles til ham, at han, naar han vil reservere sig denne Ret, da bestemmer udtaler det. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev reist om Bestemmelserne i Forordningen 20de Mai 1840, som der er sigtet til i § 7, da er „Begyndelsen“ desamme som den første Deel af den citerede §, og iøvrigt vil det ogsaa fremgaa, hvorledes dette Sted skal forstaaes af hvad der kan ansees for at være Undtagelsen paa det citerede Sted i den sidste Anordning fra det almindelige Princip, at Ingen maa afhænde sin Eiendom, uden at lade Jagtretten følge med.

Ordføreren: Det er uden Tvivl temmelig ligegyldigt, enten den omhandlede Paragraph gaaer ud eller den bliver staaende. Kun skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det kun synes lidet at harmonere med det Princip, som vi antage ved denne Lov, saafremt den

ellers gaaer igjennem, at denne Paragraph bliver staaende. Thi Principet, hvorfra Lovudkastet gaaer ud, er jo det, at alene Eieren tilkommer Udøvelsen af Jagtretten, og det synes derfor noget forunderligt, naar en Paragraph af det Indhold bliver staaende, at, naar en Eier ikke udtrykkeligt forbeholder sig Jagtretten ved Overdragelsen af Brugsretten, saa skal den ansees for at være gaaet over til Brugeren.

Stampe: Det forekommer mig ogsaa, at Paragraphen meget let kunde virke i modsat Retning, eftersom den kan bevirke, at Eieren vil være saameget mere opmærksom paa at indføre denne Clausul i Contracterne.

Dahl: Jeg kan dog ikke nægte, at jeg troer, at det vilde være meget hensigtsmæssigt, at denne Bestemmelse kom til at staae saaledes, som den staaer i Udkastet

Orsted: Jeg har ikke nogen Tvivl om, hvad der menes ved Slutningen af § 7, men det forekommer mig ikke correct at citere „Begyndelsen af § 8“, da det er aldeles ubestemt, om man ikke mener blot den egentlige Begyndelse; men man mener idetmindste de 2 Membra i Forordningen. Det er vel kun en Redactionsbemærkning, men den forekommer mig at være rigtig. Hvad § 8 angaaer, saa er det dog imod alle Grundsætninger, som Love følge, naar de give Bestemmelse om, hvad der ved Contracter skal forstaaes, at man da optager det Usædvanlige, det, som strider ganske og aldeles mod alle hidtilværende Forhold her i Landet og imod Alt, hvad der gjaelder i hele den øvrige Verden, nemlig, at Overdragelse af Brugsretten skal for modes at medføre Overdragelse af Jagtretten. At Forpagterne skulde have tilegnet sig Jagtretten, har jeg idetmindste aldrig erfaret; dersom der i et enkelt Tilfælde er opstaaet Splid, saa er det uden Tvivl, fordi Contracten har brugt saadanne almindelige og ubestemte Ord, at der dog kunde være Anledning for Forpagteren til at troe, at Jagtretten var indbefattet deri. Men det er ellers en af alle Retsskerere antaget Sætning, at Overdragelse af Brugsretten ikke medfører Overdragelse af Jagtretten, og jeg troer, at der er noget Misledende i, at Loven etablerer en Fortolkning, som er det modsat, som ellers maa anta-